

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ НЕФОРМАЛЬНИМИ ГРУПАМИ

ст. викладач **Байстрюченко Н.О.**, студент гр. М-01 **Стрига В.Д.**

Неформальні групи відіграють визначальну роль у ефективному функціонуванні організації. Нами запропоновано визначити неформальні групи, як неофіційне об'єднання двох і більше осіб, які взаємодіють між собою, здійснюють спільні дії протягом досить довгого проміжку часу.

Механізм управління неформальними групами являє собою визначений набір правил, яких має дотримуватися керівник організації, основними з яких є: визнання існування неформальної групи та дослідження факторів, які впливають на ефективність функціонування неформальних груп (рис. 1).

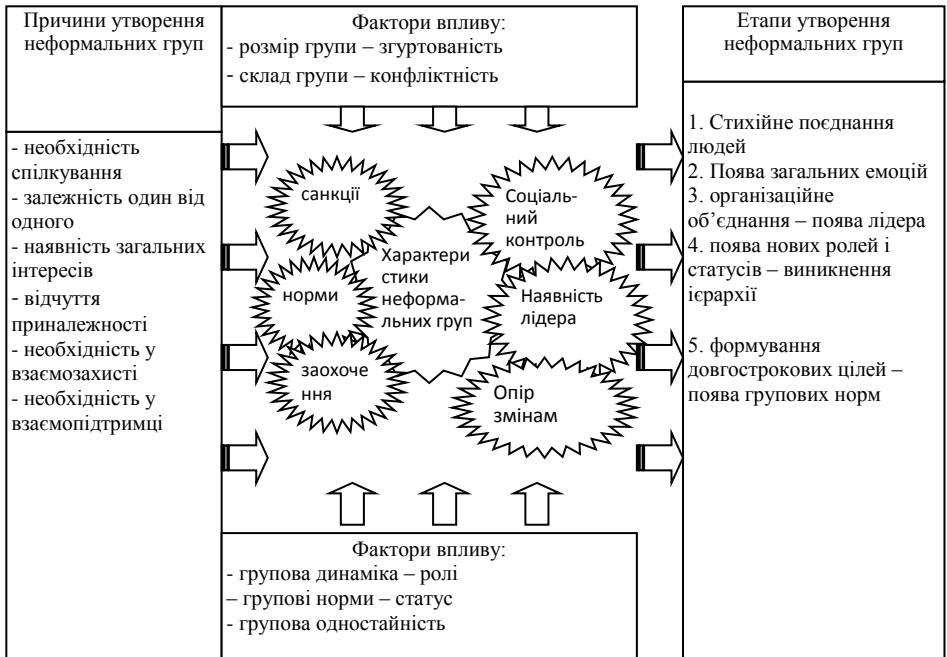

Рис. 1 – Механізм формування неформальних груп в організації

Керівництво організації має розуміти, що ці групи динамічно взаємопрацюють з формальними.

В кожній організації існує деяка офіційна структура, з допомогою якої, інформація передається по призначенню. Але вся ця інформація доповнюється іншою інформацією, передача якої залежить від бажання робітників поділитися нею, навіть коли це офіційно не дозволено, або навіть заборонено.

Система неофіційної передачі інформації являється одночасно необхідною, неминучою та навіть може дратувати. В той же час, вона часто дає змогу організації швидше, ніж по формальній процедурі отримувати інформацію і пристосовуватися до змін

умов які виникають, в той же час вона вносить розлад в офіційне відношення повноважень і ускладнює координацію. Досить часто, неофіційно передана інформація буває спотвореною, або навіть невірною, оскільки вона не підпорядковується офіційному контролю.

Гнучке використання розвинутої системи формальної, та особливо важливо неформальної передачі інформації дає можливість організації виконувати свої обов'язки швидко та оперативно. При цьому, співробітники можуть досягнути повноти розуміння, а керівництво організації досягти більшого впливу на неформальні групи, що було б неможливо при наявності лише формальної системи.

Керівництвом можуть прийматися певні методи для управління неформальними групами:

1) консультації с групами (групи краще реагують на рішення які їх зачіпають, якщо с ними порадитися, оскільки це означає, що їхня думка важлива для організації);

2) навчання та навіювання (керівництво має сформувати лояльність групи шляхом навчання та пропаганди, це можуть бути спеціальні навчальні курси та загальні збори та інші способи.);

3) забезпечення лояльності керівників (після того, як адміністрація досягає лояльність своїх керівних робітників, вони починають захищати їхні інтереси перед групою);

4) зміна робочого місця співробітника (переводять особу до іншого відділу, що призведе до того, що людина більше самоототожнюється с організацією);

5) визнання природних лідерів (виявлення лідеру та управління ним);

6) обмін інформацією в організації (є формальний та неформальний обмін інформацією).

Отже, ми можемо зробити такі висновки:

- З неформальними групами треба не боротися, а співпрацювати. Тобто, направити їхню роботу у правильне русло, що піде на користь організації.

- Без неформальних груп неможливе функціонування організації, оскільки вони завжди будуть виникати.

- Неформальні групи співпрацюють с формальними, і цим самим доповнюють їх.

Байструченко, Н.О. Механізм управління неформальними групами [Текст] / Н.О.

Байструченко, В.Д. Стрига // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф.,

м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми :

СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 266-268.